

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **L. K.**, zast. JUDr. Veronikou Vlkovou, advokátkou se sídlem T. G. Masaryka 883/53, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2013, č. j. 050404/2013/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2015, č. j. 46 A 43/2013 – 60, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává odkladný účinek** spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí, ze dne 19. 12. 2012, č. j. SÚ 1225/4405/2012/Sch, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2013, č. j. 050404/2013/KUSK.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím došlo k zamítnutí odvolání stěžovatelky a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Sadské, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 12. 2012, č. j. SÚ 1225/4405/2012/Sch, jímž bylo stěžovatelce nařízeno odstranění provedených stavebních úprav a nástavby střechy rodinného domu č. p. X na pozemku parc. č. X v kat. úz. Sadská, s tím, aby vše uvedla v předešlý stav. Výrokem II. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, součástí doplnění kasační stížnosti ze dne 28. 4. 2015 byl i návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opírá o skutečnost, že výkon rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného a jejich právní následky před rozhodnutím o kasační stížnosti by pro ni představovaly značnou újmu, jelikož při odstranění stavby a uvedení do předešlého stavu by byla nucena vynaložit velmi vysoké náklady a pro případ, že by soud po výkonu uvedených rozhodnutí rozhodl o oprávněnosti kasační stížnosti, pozbývalo by pro stěžovatelku takové rozhodnutí smyslu a účelu. Výkon napadených rozhodnutí by tak pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám - citovaná rozhodnutí se týkají pouze jejich sousedů - současně za stavu, kdy odklad účinku rozhodnutí o odstranění stavby a uvedení do předešlého stavu není v rozporu s veřejným zájmem, a ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Proto navrhla Nejvyššímu správnímu soudu, aby v souladu s ustanovením § 107 odst. 1

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil, dosud nepředložil ani správní spis, ze kterého by zdejší soud mohl při rozhodování vycházet.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud tak přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[6] V daném případě byla povinnost tvrzení splněna. Stěžovatelka tvrdila, že náklady na výkon rozhodnutí by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Jinými dotčenými osobami jsou dle jejího tvrzení pouze její sousedé, jejichž prohlášení vlastníka nemovitosti přiložila k doplnění kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Sousedé v něm uvedli, že souhlasí se stavbou stěžovatelky – stavebními úpravami a nástavbou části střechy rodinného domu č. p. X na pozemku parc. č. X v kat. území Sadská, zejména souhlasí s výškou, tvarem a přesahem střechy rodinného domu č. p. X na jejich pozemek dle projektové dokumentace a dle již provedeného stavu. Uvedli, že nemají proti stavbě žádné námitky a souhlasí s dodatečným povolením stavby, případně rovněž s obnovou řízení či jiným řešením, které bude k dodatečnému povolení stavby potřebné. Je tedy zřejmé, že žádným jiným osobám újma nevznikne, stěžovatelce by naopak prokazatelně vznikla. Dále uvedla, že po provedení výkonu rozhodnutí by pro ni případné rozhodnutí kasačního soudu v její prospěch postrádalo smyslu a účelu. K tomu zdejší soud cituje z usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 581/06: „*Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo ke nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*“. Obdobně lze uvedené vztáhnout i na nynější případ. Proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že první podmínka je splněna.

[7] Rovněž zdejší soud neshledal, že by v daném případě bylo přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu s veřejným zájmem, navíc je nutno konstatovat, že žalovaný ani žádný rozpor s veřejným zájmem netvrdil. Je tedy splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

[8] Následně bylo třeba vyrovnat se s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku vůbec mohlo oddálit nepříznivé účinky napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovatelce. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikovaném pod č. 786/2006 Sb. NSS dospěl k závěru, že „*odkladný*

pokračování

účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“. Dále pak pokračoval: „Za této situace pak nutným důsledkem uvedeného závěru je i nezbytnost vymezit v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku rozsah tohoto odkladného účinku, tj. zda se vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu či jeho část nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.“

[9] Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným rozhodnutím vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 12. 2012, č. j. SÚ 1225/4405/2012/Sch, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2013, č. j. 050404/2013/KUSK. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu nebylo důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu